

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 50 **din 02.02.2022**

Dosar nr: 632/ 2020

Petiția nr: 5396/04.09.2020

Petent:

Reclamat: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

Obiect: petentul reclamă faptul că mesajul privind starea de urgență având ca scop informarea despre situații care pot pune în pericol viața oamenilor, a fost comunicat doar în limba română, nu și în limba maghiară, în zona unde 52% din populația minoritară este maghiară.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență cu sediul în București, Sector 2, Str. Banul Dumitrache nr. 46

II. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 5396/24.09.2020 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5872/24.09.2020 a fost citată partea reclamată, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 15-16 la dosar).

5. Prin adresa înregistrată cu nr. 6698/27.10.2020 partea reclamată a depus un punct de vedere (filele 26-40 la dosar) și și-a exprimat acordul cu privire la soluționarea în lipsă a petiției.

6. Prin adresa nr. 6738/25.10.2020, s-a comunicat petentului punctul de vedere depus de partea reclamată.

7. Petentul a depus la dosar concluzii scrise, document înregistrat cu numărul 7563/24.11.2020.

8. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

9. Prin adresa nr. 5396/04.09.2020, petentul sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare pe criteriul etnic.

10. În fapt, petentul arată următoarele:

10.1 În data de 15.05.2020, aflându-se în România (Com. Săvădisla, județul Cluj), petentul a primit pe telefonul mobil mesajul SMS de alertă privind pericolul infectării cu noul coronavirus Covid-19, precum și indicarea măsurilor sanitare de protecție, mesaj ce a fost comunicat în limba română.

10.2 Petentul locuiește în Olanda și nu cunoaște limba română, aflând ulterior că acest mesaj primit pe telefon a reprezentat o avertizare privind starea de urgență, având ca scop informarea despre situații care pot pune în pericol viața oamenilor.

10.3 Petentul consideră că, având în vedere scopul mesajului de salvare de vieți umane, el, prin respectarea instrucțiunilor putea evita periclitarea vieții sau a sănătății lui iar neînțelegerea mesajului poate reprezenta un pericol la adresa sănătății lui, deznodământul putând fi unul fatal.

11. Petentul arată că se simte discriminat deoarece nu cunoaște limba română însă cunoaște și vorbește limba maghiară din regiunea vizitată și nu a putut afla informațiile esențiale deoarece IGSU informează exclusiv în limba română deși, într-o comunitate ca cea din Săvădisla, unde ponderea locuitorilor maghiari atinge 52%, fiind egală cu cea a comunității române, fapta de a emite avertizările de urgență exclusiv în limba română nu este altceva decât o incitare la discriminare.

12. În opinia petentului, faptul că IGSU informează exclusiv în limba română este o discriminare pe față a acestei instituții, ceea ce înseamnă că pentru IGSU nu este importantă viața etnicilor maghiari deoarece nu există nicio piedică, niciun obstacol de natură tehnică sau practică pentru emiterea avertizării și în limba regională.

13. Petentul indică avertizarea Consiliului Europei referitoare la faptul că în criza Covid comunicarea trebuie făcută și în limbile regionale ale minorităților și face referire la recomandarea Înalțului Comisar OSCE pentru Minorități Naționale, Carta Europeană a Limbilor Regionale, la Legea nr. 215/2002 a administrației publice locale, Legea nr. 287/2007, Legea nr. 33/1995, Convenția Cadru pentru protecția limbilor minoritare, Convenția româno-maghiară și Legea nr. 113/1996, precum și art. 6, alin 2, art.120 alin 2 din Constituția României și art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care interzice discriminarea etnică și lingvistică, art. 1a și 5b din Tratatul de la Lisabona care interzic discriminarea pe criterii entice.

14. În concluzie, petentul arată că se consideră discriminat ca urmare a faptului că mesajul nu a fost transmis și în limba maghiară în zona în care se afla acesta, având în vedere faptul că în acea comunitate ponderea locuitorilor maghiari este de 52% astfel

încât se încadrează perfect în prevederile legale iar utilizarea limbii maghiare, pe lângă cea română, este obligatorie în administrația publică a comunei Săvădisla.

15. La dosar au fost depuse următoarele înscrisuri în susținerea celor declarate de petent: screenshot mesaj primit pe telefonul mobil, planșe foto cu afișe prin care populația minoritară din alte țări este informată și în limba maternă, recomandarea OSCE pentru minorități naționale (filele 7-14 la dosar).

16. Prin adresa înregistrată cu nr. 7299/16.11.2021, petentul a comunicat concluzii scrise prin care, în legătură cu punctul de vedere al părții reclamate, arată următoarele:

16.1 Consideră că nu a avut intenția vădită de a induce în eroare CNCD, oferind o informare precisă și la obiect. Mesajul a fost redat vocal doar pe unul dintre telefoanele pe care petentul le folosea.

16.2 În opinia petentului drepturile lingvistice se referă și la IGSU. În acest sens, petentul enumeră legile care sunt valabile și se aplică pentru localitatea în care se afla, respectiv Constituția României, vechea și noua lege a administrației locale, Convenția de la Strasbourg pentru protecția minorităților naționale¹, Tratatul de la Timișoara², Carta Europeană a limbilor regionale. Acesta arată că tratatele și convențiile menționate nu conțin acea limitare ce figurează la art. 120, alin 2 din Constituția României și își exprimă părerea că nu se poate vorbi de libera folosire a limbii dacă autoritatea nu avertizează asupra unui potențial pericol letal și în acea limbă minoritară care se bucură de protecția Convenției de la Strasbourg. În acest sens, petentul nu este de acord cu punctul de vedere al IGSU, cum că, fiind un organ de specialitate al administrației publice centrale, nu i se aplică legile lingvistice.

16.3. În ceea ce privește competența locală, petentul arată că avertizarea cetățenilor din Săvădisla cu privire la o infectare cu potențial letal cade în sarcina autorităților locale iar dacă un organ național preia această atribuție, atunci trebuie să țină cont și de legile lingvistice valabile în această comunitate.

16.4 Petentul susține că nu cunoaște limba română iar formularea lui a fost imprecisă. Petiția lui a fost redactată în limba maghiară și tradusă de un traducător. Din această formulare eronată este posibil ca partea reclamată să fi tras concluzia că petentul cunoaște limba română.

16.5 Petentul arată că nu a înțeles mesajul Ro-Alert pe care l-a primit când se afla în localitatea Săvădisla și este revoltat pentru că avertizările se fac exclusiv în limba română, această experiență reprezentând pentru el o gravă discriminare.

16.6 Totodată, petentul arată că avertizarea nu a fost eficientă deoarece, atunci când viața oamenilor se află în pericol, trebuie ținut cont nu doar de legile lingvistice, ci se va căuta și metoda cea mai eficientă prin care se poate realiza comunicarea cu cetățenii, sens în care se pune întrebarea cum să ajungă la populație mesajul vital în modul cel mai eficient posibil. Din acest motiv, petentul consideră că adresarea către o comunitate din România având limba maternă maghiară, este necesar a se va face și în limba maghiară, comunicarea trebuind să fie la fel de eficientă ca și atunci când se adresează în limba română către români.

¹ Legea nr. 33/1995 pentru ratificarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995

² Tratatul de la Timișoara este acordul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate încheiat între România și Republica Ungară la Timișoara, pe 16 septembrie 1996

16.7 În opinia petentului, în România există foarte mulți traducători și traducători autorizați și având în vedere faptul că aproape 7% din populația țării este de limbă maternă maghiară, pe piața muncii există numeroși angajați care cunosc și limba maghiară, partea reclamată IGSU putând găsi cu ușurință colegi pentru îndeplinirea acestei sarcini.

17. În concluzie, petentul consideră că fapta prin care, în localitatea Săvădisla, IGSU nu a avertizat și în limba maghiară, întrunește elementele constitutive ale faptei de discriminare pe bază de naționalitate, limbă conform prevederilor stipulate în art. 2, alin 1 din OG nr. 137/2000.

18. În opinia petentului, discriminarea este dovedită prin faptul că, în punctul său de vedere, partea reclamată IGSU argumentează în mod repetat că nu are obligația legală de a transmite mesajele la Săvădisla și în limba minoritară însă, cu 3 zile înainte de formularea răspunsului, la București, IGSU a avertizat populația și în limba engleză. Legile lingvistice menționate nu se referă la limba engleză însă, dacă IGSU a emis la București avertizarea și în limba engleză, atunci faptul că nu face acest lucru și la Săvădisla unde ponderea maghiarilor este de 52%, atunci aceasta constituie discriminare. În acest sens, petentul arată că persoane aflate în situații similare beneficiază de un tratament diferit: la București o minoritate engleză primește avertizare în limba engleză iar la Săvădisla minoritatea maghiară nu primește avertizare în limba maghiară

19. Petentul consideră că în acest fel s-a comis o discriminare pe bază de limbă, încălcându-se un drept al minorității maghiare și, totodată, solicită sancționarea părții reclamate.

20. În susținerea celor menționate în notele scrise, petentul a atașat la dosar următoarele: avertizarea în limbile română și engleză din data de 20.10.2020, relatări pe blog (pag 83-84 la dosar).

Susținerile părții reclamate

21. Prin adresa nr. 6698/27.10.2020, partea reclamată a depus la dosar un punct de vedere, prin care arată următoarele:

22. Cu privire la excepții, partea reclamată invocă excepția obiectului vădit nefondat al petiției în sensul că petentul, în conformitate cu art. 72 din Titlului V, Cap. VI - Secțiunea a 2 - a din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, nu a procedat la dovedirea existenței unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări acesta procedând doar la a face referire la o discriminare. Dispozițiile art. 72 prevăd *în mod expres* faptul că persoana interesată trebuie să dovedească existența unei posibile discriminări, *iar nu simpla afirmație a acesteia*, petentul procedând doar la face anumite afirmații, fără a putea dovedi în vreun fel existența vreunei fapte de discriminare.

Având în vedere aspectele prezentate, partea reclamată solicită admiterea excepției și constatarea faptului că obiectul petiției este vădit nefondat, aceasta fiind inadmisibilă.

23. Cu privire la fondul petiției partea reclamată face următoarele precizări:

23.1 Sistemul Ro-Alert permite difuzarea de mesaje de tip Cell Broadcast pentru avertizarea și alarmarea populației în situații de urgență, conform prevederilor legale,

cadrul legal incident în această materie fiind dat de OUG nr. 46/2019³. Sistemul este implementat pe teritoriul României de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și cu suportul tehnic al Serviciului de Telecomunicații Speciale, ca urmare a OUG nr. 72/2017⁴.

Pentru a difuza un mesaj de avertizare al populației, operatorul Sistemului are la dispoziție o hartă digitală pe care poate selecta zona în care trebuie transmisă avertizarea, însă *în situația specifică indicată de petent, avertizarea a privit întreg teritoriul țării*.

Telefoanele mobile, compatibile cu tehnologia Cell Broadcast și funcționale în zona de acoperire a antenelor care difuzează alerta, vor afișa conținutul mesajului de avertizare în mod automat iar modul de afișare a mesajului și sunetul notificării de primire a avertizării poate varia în funcție de tipul telefonului.

Mesajele Ro-Alert *pot fi recepționate pe întreg teritoriul României acolo unde există semnal GSM 2G/3G/4G*. Nu este necesară instalarea de aplicații pe telefoanele mobile și nu contează dacă destinatarii au servicii de tip abonament sau prepay și nu se percep costuri sau taxe pentru recepționarea mesajelor iar în situația în care telefonul nu este pornit sau nu are semnal, nu pot fi primite alerte.

Sistemul Ro-Alert nu dispune de opțiunea de a reda mesajele ce fac obiectul avertizării, acest lucru venind în contradicție cu susținerile petentului, ce a indicat faptul că *“telefonul a vibrat și mesajul s-a auzit cu voce tare”*, considerându-se astfel că această afirmație a petentului poate fi catalogată drept intenție vădită a acestuia de a induce în eroare Consiliul.

Funcția sistemului este aceea de a afișa un mesaj, acesta având caracter de *recomandare* pentru persoanele aflate în zone amenințate de manifestarea unor situații de urgență, în conformitate cu art. 6 alin. (1) din OUG nr. 46/2019. Potrivit art. 7 alin. (2) din OUG nr. 46/2019, prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice mesajele Ro-Alert pot fi transmise pe întreg teritoriul național sau numai pe o parte din acesta, în funcție de zona vizată de manifestarea unei situații de urgență. Astfel, sistemul Ro-Alert, implementat cu suportul tehnic al STS, este operat de către structurile operaționale cu funcționare 24/24 ale IGSU și structurile subordonate acestuia (inspectorate pentru situații de urgență județene), iar mesajele sunt distribuite către terminalele de comunicații mobile din zonele afectate prin intermediul interconectării cu infrastructurile rețelelor operatorilor autorizați din România.

23.2 Se arată că din analizarea situației de fapt indicate de petent, se observă faptul că mesajul indicat de acesta este emis de către IGSU, mesajul fiind emis pentru întreg teritoriul țării, având în vedere aplicabilitatea recomandării la nivel general, respectiv pentru toate persoanele aflate pe teritoriul României.

23.3 Din cuprinsul petiției se poate observa faptul că petentul se află într-o eroare cu privire la prevederile legale aplicabile situației supuse atenției, sens în care patea reclamată face următoarele precizări:

• În referire la aplicabilitatea Legii nr. 215/2001⁵, a Legii nr. 113/1996⁶ și a Legii nr. 33/1995⁷, IGSU *este organ de specialitate al administrației publice centrale*, cu

³ privind operarea Sistemului de avertizare a populației în situații de urgență "RO-ALERT".

⁴ privind implementarea Sistemului de avertizare a populației în situații de urgență "RO-ALERT".

⁵ Legea administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

personalitate juridică, în subordinea MAI, în conformitate cu prevederile HG nr. 1490/2004⁶ iar autoritățile administrației publice locale sunt: consiliile locale, primăriile și consiliile județene.

- analizând dispozițiile art. 19 din Legea nr. 215/2001, se observă faptul că IGSU nu se încadrează în cuprinsul normei indicate, sens în care nu există obligația IGSU de a asigura folosirea limbii materne a minorităților ce au o pondere mai mare de 20% din numărul locuitorilor.

- luând în calcul toate cele menționate anterior este întărită ideea că IGSU, ca organ de specialitate al administrației publice centrale nu este supus dispozițiilor Legii nr. 215/2001, aceasta fiind aplicabilă *exclusiv* subiectelor indicate de art. 19 din actul normativ menționat anterior.

În ceea ce privește legislația incidentă, partea reclamată arată că:

- art. 15 alin. (3) din Tratatul din 16 septembrie 1996 de înțelegere, cooperare și buna vecinătate între România și Republica Ungară, ratificat prin Legea nr. 113/1996 prevede că *“[...]Părțile contractante vor asigura condițiile care să facă posibilă folosirea și a limbii materne în relațiile cu autorităților locale, administrative și judiciare, în conformitate cu legislația internă, precum și cu angajamentele internaționale asumate de cele două părți [...]”*.
- art. 10 alin. (2) din Convenția - Cadru din 1 februarie 1995 pentru protecția minorităților naționale, ratificată prin Legea nr. 33/1995 se prevede că *“în ariile locuite tradițional sau în număr substanțial de persoane aparținând minorităților naționale, dacă aceste persoane solicită acest lucru și acolo unde aceasta cerere corespunde unei nevoi reale, părțile se vor strădui să asigure, în măsura posibilului, condiții care să permită folosirea limbii minoritare în raporturile dintre aceste persoane și autoritățile administrative.”*
- art. 120 alin. (2) din Constituția României se statuează faptul că *“în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică”*.

Astfel, este trasată în mod clar categoria persoanelor juridice de drept public cărora li se aplică obligația de a asigura folosirea limbii materne (autoritățile publice locale și serviciile publice deconcentrate) iar IGSU nu poate fi încadrat în niciuna dintre aceste categorii, putându-se constata astfel faptul că nu cade în sarcina IGSU de a asigura traducerea mesajelor în limba maternă a minorităților. De asemenea, se arată că limitările tehnologice ar presupune încărcarea unor informații suplimentare într-o avertizare făcută prin intermediul Ro-Alert iar IGSU nu are operatori cunoscători ai limbii maghiare, pentru a putea asigura traducerea unor asemenea mesaje de avertizare transmise prin intermediul sistemului, acesta neavând o obligație legală de a asigura folosirea limbii materne a minorităților naționale.

⁶ Legea pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și buna vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.

⁷ Legea pentru ratificarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995.

⁸ Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare.

• În referire la aplicabilitatea Legii nr. 287/2007⁹, se arată că petentul se află într-o eroare cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor legale, aceasta lege reprezentând un act normativ prin care au fost aduse modificări Legii nr.7/2006 și IGSU nu poate fi încadrat în sintagma folosită de petent, respectiv “*administrația publică a comunei Săvădisla*”.

În temeiul art. 10 alin. (1) din OUG nr. 46/2019, “în vederea informării populației cu privire la Sistemul Ro-Alert, Serviciul de Telecomunicații Speciale este responsabil cu punerea în funcțiune, găzduirea și administrarea portalului web Ro-Alert”, la adresa de internet www.ro-alert.ro, putând fi găsite informații utile cu privire la acest sistem Ro - Alert, portalul fiind în responsabilitatea STS și nu al IGSU.

De asemenea, partea reclamată consideră că petentul încearcă inducerea în eroare a Consiliului prin afirmația conform căreia acesta nu cunoaște și nu vorbește limba română, însă, în petiție, petentul precizează că “*am redactat-o în limba maghiară și am tradus-o în limba română*”, mod de formulare din care se poate trage concluzia că acesta cunoaște limba română, cu atât mai mult cu cât înscrisul presupus a fi tradus nu este certificat de parte și nici însoțit de traduceri legalizate conform prevederilor legale.

23.4 Referitor la pretinsa faptă de discriminare, partea reclamată arată că nu se poate reține susținerea petentului cum că a fost discriminat prin faptul că a primit avertizarea Ro-Alert din data de 15.05.2020 în limba română. Această împrejurare nu poate fi privită ca discriminare deoarece nu există o obligație legală în sarcina IGSU de a asigura traducerea mesajelor în limba maternă a minorităților, ținând cont de faptul că mesajul indicat de petent este transmis la nivel național, adresat tuturor persoanelor de pe teritoriul României, inclusiv altor minorități naționale.

În continuarea expunerii, partea reclamată arată că din analizarea petiției, nu se demonstrează faptul că alte persoane aflate în situație identică cu petentul și care aparțineau unor alte minorități naționale au beneficiat de traducerea avertizării Ro-Alert. Petentul nu a demonstrat situația comparabilă în care se află cu altă persoană, procedând doar la a face anumite afirmații, ce nu pot fi concretizate în fapt. De asemenea, în speța de față, petentul nu a fost discriminat prin aplicarea unor criterii, astfel cum sunt ele expres stabilite și în cuprinsul art. 2 alin. (1) din OG nr. 137/2000, care să conducă la o diferență de tratament.

24. În concluzie, partea reclamată solicită ca, raportat la dispozițiile OG nr. 137/2000 și criticile petentului, petiția să fie respinsă ca neîntemeiată.

25. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de partea reclamată, respectiv: planșe foto cu capturi de ecran privind emiterea mesajelor (filele 56-58 la dosar).

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

⁹ Legea pentru modificarea art. 77 din Legea nr. 7/2006 privind Statutul funcționarului public parlamentar.

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

În analiza excepțiilor invocate:

26. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepțiile invocate de partea reclamată din dosar, respectiv excepția obiectului vădit nefondat al petiției pornind de la împrejurarea că petentul nu a procedat la dovedirea existenței unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări conform prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, petentul procedând doar la face anumite afirmații, fără a putea dovedi în vreun fel existența vreunei fapte de discriminare.

27. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a analiza și a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate în prezenta cauză.

28. În dezbaterile privind analiza excepției, analizând solicitările părților și excepțiile invocate, Colegiul director urmează a analiza petiția formulată, precum și susținerile părții reclamate consemnate în punctul de vedere al acesteia cu privire la constatarea faptului că nu s-a săvârșit niciun act de discriminare deoarece petentul nu aduce niciun fel de argument plauzibil, care să probeze discriminarea la care se referă. Având în vedere și considerentele rezultate din cuprinsul informațiilor conținute în documentele aflate la dosar, Colegiul director urmează a respinge excepția invocată, reținând că obiectul plângerii se referă la necomunicarea către o comunitate din România a unor mesaje de avertizare în limba maternă, fiind îngădit dreptul de acces la serviciile Ro-Alert în limba maghară.

29. Având în vedere aceste considerente, Colegiul director urmează a analiza fondul cauzei, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta fiind sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare.

Aplicarea principiilor la speță

30. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă faptul că se consideră discriminat de partea reclamată, fiindu-i îngădit dreptul de acces în limba maternă la serviciile de informații Ro-Alert, fiind invocată lipsa de interes în ceea ce privește comunicarea în limba maghiară a mesajului privind starea de urgență ce avea ca scop informarea despre situații care pot pune viața oamenilor în pericol.

31. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

32. **Pe fond**, în strânsă legătură cu obiectul petiției și incidența acestuia la prevederile OG nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000.

33. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de OG nr. 137/2000, republicată.

34. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

35. Potrivit art. 2, alin. (1) din OG nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

36. Sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.(1) din OG nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 alin. (1) al OG nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

37. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin. (3) din OG nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

38. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să

dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

39. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2 alin (1) deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

40. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

41. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), *„sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării”*. Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din OG nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

42. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă petentului i-a fost încălcat un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și susținerile părților se reține că petentul a dorit să fie informat prin sistemul Ro-Alert în limba maternă, considerând că se afla într-o zonă vizată de manifestarea unor situații de urgență.

43. În speță, Colegiul director constată că petentul reclamă faptul că este discriminat pe baza criteriului etnic și cel de limbă atât față de accesul la informațiile publice administrative și cât față de lipsa comunicării mesajului în limba maghiară în timpul avertizării. Petentul susține faptul că nu a beneficiat de anumite informații de interes public în limba maghiară și nu i s-au respectat drepturile de a fi informat în limba maternă, acesta aflându-se în zona din care face parte comunitatea maghiară la data recepționării mesajului de avertizare.

44. Din documentele depuse la dosar, Colegiul director reține faptul că petentul locuiește în Olanda și nu cunoaște limba română, acesta aflându-se în vizită în

localitatea Săvădisla, unde locuiește o comunitate maghiară, petentul fiind vorbitor de limba maghiară.

Conform prevederilor legale în vigoare (art. 94 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ), folosirea limbii materne a minorităților ce au pondere mai mare de 20% din numărul locuitorilor este asigurată de către autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcertate, putându-se constata faptul că IGSU ca organ de specialitate al administrației publice centrale, nu poate fi încadrată în niciuna dintre categoriile menționate mai sus.

Mesajul de alertă se referea la măsurile de siguranță, fiind o recomandare în ceea ce privește respectarea măsurilor sanitare de protecție pentru evitarea pericolului infectării cu noul coronavirus Covid-19, avertizarea fiind difuzată pe întreg teritoriul țării. Și în această situație, când pandemia de Covid-19 este cunoscută la nivel global și orice persoană are cunoștință atât de existența virusului cât și de măsurile de protecție pe care trebuie să le respecte, mesajul a fost emis în limba română pentru întreg teritoriul țării. Având în vedere aplicabilitatea la nivel general a recomandării și pentru toate persoanele aflate pe teritoriul României, în acest caz instituția a aplicat prevederile legale cu privire la folosirea limbii oficiale a statului român reglementată de art 13 din Consituția României.

De asemenea, mesajul indicat a fost transmis în limba română la nivel național, adresat tuturor persoanelor de pe teritoriul României, inclusiv altor minorități naționale, alte persoane aflate în situație identică și care aparțineau unor alte minorități naționale nu au beneficiat de traducerea avertizării Ro-Alert, neputând fi demonstrată situația comparabilă în care petentul se află cu altă persoană în cazul în care acesta ar fi făcut parte și ar fi aparținut comunității maghiare din România.

45. În raport de susținerile părților și de înscrisurile depuse la dosar de către părți, Colegiul director constată că petentului nu i s-a îngădit accesul la serviciile publice administrative în limba maternă și nu i s-au încălcat drepturile acordate persoanelor care fac parte dintr-o anumită minoritate. În acest sens, nu există o obligație în sarcina instituției de a asigura traducerea alertelor transmise prin intermediul Ro-Alert și nu există drept încălcat în ceea ce privește aspectele menționate de petent.

46. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director constată că în speță nu se întrunesc condițiile necesare pentru a ne afla în situația unei fapte de discriminare, așa cum este prevăzută de prevederile OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată, lipsă drept încălcat.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

IV. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 02.02.2022 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, DIACONU ADRIAN NICOLAE – membru, JURA CRISTIAN – membru, HALLER ISTVAN – membru, GRAMA HORIA – membru, LAZĂR MARIA – membru, MOȚA MARIA - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 17.02.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.